

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 26 (2147)

Reede, 18. september 1987

Hind 2 kop.

KAUGEID KÜLALISI

AMEERIKA ASTRONAUT E. MITCHELL

«Pärast Kuu-lendu mõistsin, et universum kaotab inimkonna kadumise läbi üsna vähe. Üksnes inimestest endist sõltub see, kas nad õigustavad Homo Sapiensi nimetust.» Nii rääkis USA astronaut EDGAR MITCHELL möödunud kolmapäeval instituudi aulas. Ta pidas siin loengu, milles rääkis tuleviku kosmonautikast, Mäe maa ühislendude võimalust ja vajadust kaaludes väitis E. Mitchell, et need peavad hakkama toimuma juba 10—20 aasta pärast. Ainult nii on võimalik teostada inimkonna kõige julgemad kosmoseunistused nagu lend Marsile. Selleks, et kosmoseteema elusam oleks, näidati ekraanil ülevõtteid Maast ja Kuust ning kõlas kosmiline muusika.

FOTODEL

- Kuul vist nii vastu ei võetud
 - Jutt paneb huviga kuulama meilegi teadlased: rektor B. Tamm, edasi astronaut E. Mitchell, kosmonaut V. Aleksejev
- NB!
Ameerika astronauti kõne loodame avaldada järgmises lehes.

PEKINGI ÜLIKOOLI TEADLASED

10. septembril, samal ajal kui aulas toimus kohtumine ameerika astronaut E. Mitchell'iga, võttis prorektor M. Graf vastu Pekingi Ülikooli delegatsiooni, kes oli palunud luba külastada nimelt meie kõrgkooli.

Enne Tallinna saabumist oli PU delegatsioon eesotsas rektori, rahvusvaheliselt tuntud matemaatika-professori Din Shisun'iga viibinud Moskvas ning kirjutanud seal alla Pekingi ja Moskva Riikliku Ülikooli koostöölepingule.

Hiina professor sõitis Moskvast Varssavisse järjekordest rahvusvahelisele nõupidamisele, Eestisse saabusid PU ühiskonnateaduste valitsuse juhataja U Tunzhu ning vene keele ja kirjanduse teaduskonna dekaan Li Mingbing.

TPI-st osalesid kohtumisel koos prorektor M. Grafiga ühiskonnateaduste teaduskonna dekaan V. Koslov, vene keele kateedri juhataja E. Tamm jt. õppejõud.

Hiina teadlased huvitusid ühiskonnateaduste ja vene keele õpetamisest instituudis. Li Mingbing valdab vabalt vene keelt, ta on lõpetanud PU vene keele ja kirjanduse osakonna ning tunneb sügavat huvi vene kultuuri vastu. Meelsasti vastasid külalised küsimustele oma maast ja ülikoolist.

Pekingi Ülikoolis õpib praegu päevases osakonnas 14 tuhat üliõpilast ning kaugõppes 20 tuhat. Konkursid on suur, sisse saab um-

bes 30% soovijatest. Sisseastujatele toimuvad üldeksamid ülikooli ulatuses ning vastavalt eksami tulemustele jagatakse nad seejärel teaduskondadesse. Selle valiku tulemusena on õppeedukus ülikoolis väga kõrge, vastuvõetutest lõpetab 98—99%.

Lääne ja ida keelte teaduskonnas õpitakse 22 keelt (inglise, prantsuse, araabia, jaapani jt.). Vene keele ja kirjanduse teaduskond on veel väike, umbes 100 üliõpilast, kuid fakultatiivina õpitakse vene keelt ka teistes teaduskondades.

Hiina ühiskonnateaduste kursus on analoogiline meie omale, hõlmates Hiina Kommunistliku Partei

ajalugu, poliitilist ökonomiat, filosoofiat, dialektilist ja ajaloolist materialismi, millele lisandub veel rahvusvaheliste majandus- ning poliitiliste suhete kursus.

Hiina RV suhted kapitalistlike maadega on samuti elavnenud, kogu maal eksisteerivad juba avatud linnad ja tsoonid, kus koostöös väliskapitaliga on rajatud ühiskompaniid.

Delegatsiooni liikmed huvitusid kontaktide edasise arendamisest Nõukogude Liidu ja Eestiga.

Kõik kohtumisest osavõtjad said mälestuseks Pekingi Ülikooli märgi.

R. RISTLAAN TPI-s

Möödunud kolmapäeval kohtusid TPI õppejõud ja üliõpilased EKP Keskkomitee sekretäri REIN RISTLAANEGA. Esineja rääkis praegu kõige aktuaalsematest probleemidest — uutisest. Selle käigus ilmnevad ebameeldivad nähtused, vähene kriitikameel, liialdused. Näitena tõi ta 23. augusti sündmused Baltimaadel, andes sellega ühtlasi ka toimunule hinnangu.

Põhilise vajaliku omadusena igapähe ja ühiskonna jaoks nime-

tas sm. Ristlaan, nagu korduvalt varemgi, enesekriitilisust. Küsimusele, mis on muutunud näiteks aasta pärast, vastas ta, et põhjalike muudatuste jaoks on see aeg liialt lühike.

Sm. Ristlaan tundis huvi üliõpilaste elu ja õppimise vastu. Ta väitis, et halvasti ollakse kursis seadustega, ka üliõpilaste endi elu puudutavatega. Ühiskondliku eluga kursis olemine aga tuleb tudengitele mitmeti kasuks.

OMA TÖÖBÖRS

Käesolevast õppeaastast alustab ametiühingu juures tööd ÜLIÕPILASTE TÖÖBÜROO. Eesmärgiks on vahendada informatsiooni asutuste (ka TPI enda) pakutavate ajutiste tööotsade ja üliõpilaste poolt väljapakutava tööjõu vahel. Tööbüroos arvelevõtmiseks tuleb kuni kaasaegsemate tehnikavahendite hankimiseni toetuda pasta-pliatsile: täita perfokaart oma andmetega. Seejärel tekib võimalus sirvida kartoteeki asutuste

poolt väljapakutavate töökohtadega. Esialgu ootavad puhtad perfod, aga küllap jagub varsti mitu masti tööd igale soovijale. Kohtumiseni A-IV-105.

P.s. Enne töötüroosse tulemist on soovitatav siiski läbi mõelda, millist tööd teeksid, mis aegadel ja millised on su võimed. Neidki teadmisi läheb (lisaks muudele ankeetandmetele) vaja kaardi täitmisel.

SILMAST SILMA FELLINIGA

TPI filmiklubi on teadagi üks Eesti mainekamaid. Eeldades õigesti, et siia on kogunenud filmihariduse- ja huviga inimesed, organiseeris filmiklubi president Tiit Merisalu instituudi lehe lugejatele kaastöö Sulev Teinemaalt. Artikkel käsitleb Moskva filmifestivali.

Avaldame selle meie lehe käesolevas numbris. Nii- siis, pööra LEHEKÜLG NR. 3.

Igal suvel võib Tšehhoslovakkia pealinnas kohata Eestimaa tudengeid, kes on sinna saabunud kas üliõpilasmaleva värsrühmas või tootmis(tutvumis)praktika raames. Käesoleva aasta augustis sõitis grupp meie keemiataaduskonna tudengeid Prahasse aga hoopis uude eesmärgiga: võtta osa 25.–28. augustini seal toimuvast I Rahvusvahelisest üliõpilaste konverentsist «Uued materjalid ja biotehnoloogia».

Talinnast sõideti välja maikeus saabunud nabi teate peale ja alles kohapeal selgus, et põhjajakk informatsioon oli organiseerijate poolt saadetud juba no-

ja ka autori võimet reageerida eelkardes järgnevas diskussioonis esitatavatele küsimustele. Züri valis välja kolm parimat tööd, mis esitati peažüriile konkursi laureaadi tiitli andmiseks.

Konverentsi töö tuli esitada vene keeles ja nii mõnelgi esinejal tekkis väikesi keelelisi raskusi, millest hea tahtega sääski üle saadi. Suuremat muret tekitas ettekande ajaks määratud 10 minutit, mida kippus väheks jääma. Ettekannete teadusliku taseme kohta võiks öelda, et see oli küllalt ebahütlane. Leidus nii kirjan-duslike andmetel kokkukirjutata-

PRAHAS, KONVERENTSIL

vembris 1986 Moskvasse, kuid jäänud seal teadmata põhjustel pidama. Meie instituuti jõudnud teade oli vaid meeldetuletus, millele Praha Keemiataaduskonna Instituut saatis eraldi õppeasutustele, kellega neil on sõpruse ja koostöö sidemed. Nii tekkiski väike segadus, kui selgus, et peale Nõukogude Liidu delegatsiooni, mis komplekteeriti üleliiduliste konkurside võitjatest, on Prahast veel Leningradi, Volgogradi ja Eesti NSV delegatsioonid. Praha kohalikel võõrustajatel jätkus lausa ülimat külalislahkust siiski kõigile.

Peale Nõukogude Liidu ja Tšehhoslovakkia RV tudengite oli osalejaid veel Ungarist, Saksa DV-st ja Bulgaariast.

Konverentsi üritused olid Praha noorte tehnikute majas. Töö toimus kaheksas sektioonis, mis olid jaotatud kahte alagruppi:

A grupp — uued materjalid
I sektioon — Orgaaniliste materjalide keemiline tehnoloogia.
II sektioon — Anorgaaniliste materjalide keemiline tehnoloogia.

III sektioon — Materjalide omaduste hindamise ja mõõtmise meetodid.

IV sektioon — Automatiseeritud süsteemide kasutamine protsesside juhtimisel.

B grupp — biotehnoloogia.
V sektioon — Heterogeensed biokatalüsaatorid, nende kasutamise ja omadused.

VI sektioon — Kaasaegsed fermentaaliivsed protsessid ja nende kasutamine.

VII sektioon — Bioanalüüsi meetodid.

VIII sektioon — Biotehnoloogia: protsess ja kasutamine.

Iga sektiooni tööd juhtis rahvusvaheline žürii, mille liikmete arv sõltus esinejate arvust. Ettekannete hindamisel arvestati teema aktuaalsust, kasutatud algallikaid, töö tegemisel kasutatud teaduslikke meetodeid, järelduste õiget formuleeringut, esituslaadi

tuid kui ka isiklike uuringutel tu-ginevaid töid.

Talinnas Polütehnilise Instituudi delegatsiooni juhtis dotsent Eduard Piroja, kes oli Prahasse sõidu peamine initsiaator ja kuulus ka esimese sektiooni žüriisse. Viienda sektiooni žüriis paluti osaleda dotsent Malle Kreenil. Meie üliõpilastest osalesid konverentsil kevadel keemiataaduskonna lõpetanud Epp Piir, Mare Saarik, Tarmo Ahven, Tiina Metsmaa, Margit Tuvi, Janne Dellman ning diplomandid Ene Järv ja Anne Matsina. Kõige edukamalt esines Epp Piir orgaaniliste materjalide keemilise tehnoloogia sektioonis. Talle omistati konkursi laureaadi tiitel. Väga kõrgelt hinnati ka Margit Tuvi ettekannet, kuid laureaadi nime-tusest jäeti ta ilma, kuna ta on juba kõrgkooli lõpetanud. See asjaolu jäi pisut arusaamatuks, kuna nii mõnigi laureaadiks saanu oli lõpetanud oma õpingud kõrgkoolis juba paar aastat tagasi. Üldiselt jõudisime meeldivale järeldusele, et meie üliõpilaste uurimistööde tase ei ole võrrel-des teiste sotsialismimaade tuden-gite omaga madal.

Konverentsist rääkides ei saa kuidagi mööda minna organiseerimiskomitee tööst. Praha Keemiataaduskonna Instituut oli teinud ilmselt kõik temast oleneva, et I rahvusvaheline üliõpilaste konverents jätkaks osalejatele meeldiva mälestuse. Vaba aja veetmiseks oli organiseeritud ekskursioon Prahaga tutvumiseks, süvamuusika kontsert ja kauaks meelde jääv sõprusõhtu laeval. Hästi olid organiseeritud majutamine ja toitlustamine. Unustamata mulje jättis konverentsi pidulik lõpetamine ja laureaateid väljakuulutamise.

Järgneval aastal toimub rahvusvaheline üliõpilaste konverents Leningradis ja jääb ainult väga loota, et see ei ole halvemini organiseeritud.

Anne Matsina KO-91

«Kuljus» neile, kes veel ei tea

«Kuljus» paneb ka karkudel käima

Kes tantsib «Kuljuse»? Läbi aastate ligi 70 noort inseneri või tantsuhimulist tudengit.

Kus «Kuljust» nähtud on? Korduvalt meie kodumaa pealinnas, Lätis, Leedus, Kilevis, aga ka pea kõigis liiduvabariikides ning Saksa DV-s, Poolas, Ungaris, Soomes, Rumeenias, Saksamaa LV-s, Bulgaarias, Lääne-Berlinis, rääkimata kõikvõimalikest kohtadest Eestimaal Ruusmäelt Keilani ja Hiiumaal Narvani. Mis ootab ees? Ees on järjest kaks pingelist hooaega: 1987/88. aasta «Gaudemus» ning 1988/89. aasta «Kuljuse» 40. juubel ja ansambli võistutantsimine.

Kui Sul tekkis huvi ja soov meiega liituda, pane kotti trennriided, võta kaasa sõber ja tule esmaspäeva, kolmapäeva või neljapäeva õhtul kell 7 spordihoonesse kuulama, vaatama ja kaasa lööma. Ootame Sind 15. oktoobri!

● «Kuljuse» vanem MEELIS SI-RENDI, mida ütled ansambli eelmise hooaja kohta?

Hooaeg 1986/87 on möödus oma rõõmude ja muredega, kordaminekute ja pettumustega. Joont alla tõmmates võib öelda, et oli veidi rahulikuma aasta, nagu hoovõtt kahe järgneva aasta ponnistusteks. Kokku esinesime 54 kontserdil. Väljaspool koduvabariiki esinesime vaid juuli kuumadel päevadel Moskvas SSOR-i 70. aastapäevale pühendatud pidustustel. See-eest Eestimaal sai küllakosti viidud väga mitmesse paikadesse: Narva kunstipäevad, Hiiumaa laulu- ja tantsupidu, Ruusmäe ja Antsla jaanikud, Tabivere kooli juubel. Ei unustanud me ka kodulinna ja -instituudi publikut: valimispäev, vanalinnapäevad, vastutusrikas ning tihe programm TPI juubelinädalal. Tantsuga õnnitlesime oma endist juhti tantsupedagoogi Ott Valgemäed tema 70. sünnipäeval.

Tantsu kõrval leidsime mahti ka muuks. Kõigepealt loomulikult õppimine. Oma koolitee finišisse jõudis sel aastal Tiit Kivistik, kellele ulatati mehaanikainseneri diplom. Esmakordselt oli meil asja ka majandustehnikumi ning pedagoogilise kooli lõpuaktustele: õnnitleme teid, Mare Salak ja

Svetlana Ablesova. Peale õppimise jõume ka kõike muud. Kui kõik meie kontserdid, trennid ja üritused kokku lugeda, jääb üle imestada, et ikka jätkub aasta 365 päevast. Meeldejäävaim üritus sellest aastast on vast puhkusest Taškenti.

Ja 2. septembril seisime taas TPI spordihoones reas, üle 40 tantsija, et seada sihid alanud hooajaks. Rivi ees on meil Pill ja Ulo Luht. Klaveri taga Hinge Aasa ning kõiki neid seob «Kuljus» ja ühine soov tantsida.

● «Kuljuse» tantsija ULVI KANGRU, mida tegid koos ansambliga suvel?

«Suve algul oli traditsiooniline «Kuljuse» Hiiumaa turnee. Seal töötab üks vana kuljuslane, tema peab meiega sidet. Enamasti igal aastal oleme esinenud Hiiumaa rahvakunstiõhtul Rannapaargus. Tänavu olid meiega lätlased ka kaasas, Riia Polütehnilise Instituudi laulu- ja tantsuansambel «Vektors», kes esines ka vanalinna päevadel. Lätlased olid Hiiumaast vaimustuses, ütlesid, et see on täitsa paradisi. Ilmad olid tõesti ilusad, kõik õitses.

23.–28. augustini olime Moskvas, rahvamajandussuavutuste näituse Eesti päevadel. Päevad algasid reedel, siis oli rongkäik

ja avamine ning õhtul gala-kontsert. Sellel suurel kontserdil esinesid kõik kultuurigrupi kollektiivid: meie, «Modern fox», «Justament», «Lee», «Kurkell», puhkpilliorkester «Pärnr»... Ühiskontsert oli veel lõppkontsert 27. juulil. Esinesime laupäeval kahe kontserdiga, pühapäeval ja esmaspäeval ühega. Esmaspäeva kontsert oli jalatsivabrikus «Pariisi Kommuun». Meile näidati ka vabrikut ja näidiste saali. Milliseid jalatseid seal tehakse! Mõned neist jõuavad poodi ka, paljud on ekspordiks.

Kogu Eesti esindus oli hotelis «Baikal», elutingimused korralikud. Kooselamine andis kultuurigrupile võimaluse omavahel tuttavaks saada, kõige paremad kaaslased olid «Modern foxi» poisid. Aga kogu punt oli ühtne ja sõbralik. Peale kontsertide ja jalatsivabriku viidi meid mausoleumi. Aega jätkus ka linna peal ringi vaadata.

ARVE* FAKTE

- 1949 — oktoober — 16 majandusteaduskonna üliõpilaste kogunesid, et panna alus TPI rahvatantsurühmale. Juhendajaks oli praegune Eesti NSV teeneline kultuuritegelane, tantsupedagoog Salme Valgemäe.
- 1962 — TPI rahvatantsurühmale omistati rahvakollektiivi nimetus.
- 1974 — «Kuljus» saab Eesti NSV teeneliseks kollektiiviks.
- 1974 — ansambli juhtimise võtab üle Ulo Luht, kes veab seda rakendit tänaseni.
- 1977 — «Kuljuse» tiitlitele lisandub Leninliku komsomoli preemia.
- 1987. a. 2. september — kuljuslased alustasid oma 39 hooaega.

noorsõduhingus ÜN-ÜL?

Paljud meist tunnevad, et tahavad ja suudavad ühe päeva jooksul korra saata rohkemgi huvitavaid tegusid kui seda praegu tegelikkuses teevad — praegune aeg annab mõneski kohas oma ideede ja mõtete väljendamiseks enam võimalusi kui meie harjumuspärase suhtumise ning võimalustega äresseeritud mõistus reaalses peab.

Et mitte käituda nagu laps, kes kord saanud riieida salaja võetud maiustuse pärast, poeb pelglikult nurka ka lahkelt pakutava kommi eest, püüdkem oma hoiakud kooskõlastada mõnda valitseva üldise õhkkonnaga. Meie endi passiivsus võib lõpuks osutada põhjuseks, mis takistab asjadel muutumast meile meelepärases suunas. Praegu ei tule keegi näpuga ette näitama, vaid me peame ise leidma võimaliku — võimatu piiri, et hiljem saaksime võimatust enese plaanidest kaugele nihutada.

Käärikul oli 4.–5. septembril üliõpilasnõukogu seminar UN põhimääruse projekti loomiseks. UN kui kõigi vabariigi kõrgkoolide üliõpilasi ühendav esinduskogu saab võimalikuks lähteplatvormiks üliõpilastele, mis ühendaks enamust tudengkonnast. UN põhi-

määruse projektiga saab lähemalt tutvuda oktoobrikuus, kui see ilmub «Noorte Hääle» lisalehes, seepärast praegu vaid olulisem, mida lugedes igal juhul tasub meelde jätta.

Nõukogu on omavalitsuslik organ, mille tegevuse aluseks olevat laialdase demokraatia põhimõtet kinnitab ka moodustamise kord: UN liikmed valitakse teaduskonna või osakonna üldkoosolekul. Selles vabariikliku üliõpilastefoorumiga võrreldes suhteliselt väikeses kollektiivis, kus teatakse üksteise võimeid ja vaateid, saab me valida endi hulgest esindajaid kes seisavad ühiste huvide kui enda omade eest.

Üliõpilasnõukogu peab paljuski oma mureks hoolitseda nende küsimuste lahendamise eest, mis tekitab üliõpilaskonna ja kogu ühiskonna vahelistest suhetest. Selle tegevuse paremaks organiseerimiseks moodustab nõukogu vastavad kompetentsed töögrupid, näiteks juriidiliste probleemide lahendamiseks juriidilise komisjoni.

Kõiki juba praegu tärganud mõtteid teemal «Teeks ise ka midagi!» võtab vastu ajalehe toimetust.

SILMAST SILMA FELLINIGA

PISUT KURTMIST

Iga kahe aasta järel toimuv Moskva rahvusvaheline filmifestiival on meile siiani kättesaadavam võimalus uuema välisfilmiga tutvumiseks. Sestap siis ohverdavad aktiivsemad klubilased paaritutel aastatel enam kui kaks nädalat oma puhkusest, et suurfuurumist osa saada. Paraku läheb iga aastaga festivaliabonementide saamine üha raskemaks. Nii eraldati 1985. aastal Eesti filmiklubide ametlikult vaid kolm pääset poole festivali ajaks. Pannes mängu tutvused, lunides kinode administraatorite juures, tülitades Kinoliidu juhtkonda, vahe- tades ning ostes kino «Rossija» piletiturult või ärikate käest, õnnestus entusiastidel ka tol aastal kahe nädalaga oma viitkümmend filmi näha. Samas olukorras olid meie maa teisedki filmiklubid. Läänud aastal, kui jälle hakati tõsisemalt rääkima üleliidulise filmiklubide föderatsiooni loomise vajadusest, oligi üheks tähtsamaks küsimuseks festivali üritustes osalemise võimalused. Olukorra paranemise lootusi andis Kinoliidu vana juhtkonna asendamine meestega, kes suhtuvad klubidesse pooldavalt. Oigupoolest olid filmiklubid stagnatsioonaaastatel peaaegu ainukesed, kes hindasid õiglaselt kodumaist filmikunsti, pöörasid tähelepanu autorite tiitlitele ning ühiskondlikule positsioonile. Mõõ- dunud aasta augustist alates toimus kolm suuremat üleliidulist klubi seminari Rjazanis, Kalini- nis ning Puštšinos, kus pandi paika föderatsiooni alused.

PAREMA POOLE

Ehkki organisatsioon on siiani veel loomata (nimelt tahetakse kõigepealt moodustada üleliiduline nimisõprade ühing, mille üheks iseseisvaks lülaks oleks filmiklubide föderatsioon), oli XV Moskva filmifestiival (6.—17. juulini 1987) esimene üritus, kus tunnista- ti ametlikult klubi olemasolu ning vajadust nende järele. Seni- sed seminarid olid siiski eelkõige ühe klubi organiseeritud. Sel festivalil anti aga klubidele oma 600- kohane kino «Gorizont», kus päe- vas näidati nelja erinevat mängu- filmi. Langes ära ka oomaja otsi- mise vajadus: iga osavõtja kind- lustati väikese tasu eest kohaga ühiselamus. Kokku oli esindatud umbes 100 filmiklubi — kui palju neid tegelikult on olemas, pole kellelgi teada, sest puudub regist- reerimine, väljaarvatud muidugi Eesti. Mõistagi prevaleeris Kesk- Venemaa, kuid esindajaid oli ka mitmest muust liiduvabariigist (nagu Kirgiisist ning Usbekist) ning isegi Kaug-Idast. Kuna Eesti-

maal tegutses läinud hooajal 50 klubi, siis õnnestus meil saada sama palju pääsmeid. Umbes kol- mandik saatis Moskvasse oma aktivistid, abonemente jagus ka meie ajakirjanikele, keda oli se- nimest enam.

FILMIDEST...

Üle poole «Gorizontis» näida- tust moodustasid konkurstööd — need tulid täies ulatuses demonst- reerimisele. Iga teost hindasid vaatajad kuue palli süsteemis, pa- rima le võistlusfilmile anti filmi- klubide auhind. Ootuspäraselt sai selle Federico Fellini «Intervjuu», mis teatavasti võitis ka festivali peaaubinna. Üldarvestuses said aga kaks konkursivälisest teost Fel- lini filmist kõrgema hinde — need olid Andrei Tarkovski «Ohvritoomine» ning Francis Ford Coppola «Tapiuskala». Esimese puhul ei teki mingeid vastuväi- teid: kahtlemata oli A. Tarkovski viimne töö mõjuvõimsaim lina- teos sel aastal Moskvas. «Ohvri- toomine» näitas oma sõnumi sel- guse ja vormi puhtusega, millise tasandini võib filmikunst üldse jõuda. F. F. Coppola retrostiilis teostatud mustvalge film lõi eel- kõige noorteteema tundelise ku- jutamisega, küündimata seejuures režissööri parimate töödeni nagu «Kõnelus», «Ristiisa» või «Apoka- lüpsis täna»; huvitavam tundub ka «Cotton Club».

VAIDLUSTEST FILMIDE UMBER...

Nagu tõelises klubis, eelnes fil- midele sissejuhatav sõnavõtt, mis tutvustas nii autorit kui analüüsis teost ning määras selle koha ant- tud maa praeguses filmielus. Põ- hiliselt tegi ettekande I. Kraštšen- kova, kes tegeleb aastaid filmi- hariduse, aga ka klubide küsimu- sega Kinoliidus. Peaaegu igal õht- tul toimusid kohtumised filmide autoritega ning diskussioonid. Ki- no fuajees olevatele stendidele võis igauks riputada retsensioone või hetkemuljeid nähtu kohta, aga ka avaldada arvamust festi- vali korralduse ja programmi suhtes. Mitmedki hävitavad kir- jutised tegid suure osa festivalil, eelkõige aga «Gorizontis» näida- tust pihuks ja põrmuks. Oma tõe- tera oli siin igal juhul sees: kes- kendades põhitählepanu kon- kurssfilmidele, mis enamuses ei küündinud üle keskpärase, jäi tõeliste kunstiteoste hulk väike- seks. Ent valida võistlusvälistest filmidest oleks olnud küllaltki palju. Ilmselt toimuvad selles osas järgmisel festivalil muudatused: kas suurendatakse päevaste filmi- de arvu 5—6 peale, mis oleks tapvalt väsitav, või siis teevad kompetentsed klubilased eelnevalt konkurssfilmide hulgast valiku.

FILMLOOJATEST.

Nagu öeldud, toimus õhtuti dis- kussiooniklubi, kus olid küllalis- teks paljud rahvusvaheliselt tun- tud filmiloojad, eelkõige režissöö- rid. Mõõdunud aastal Cannes'is auhinnatud «Rosa Luxemburgi» lavastaja Margarethe von Trotta Saksamaa Liitvabariigist sõnas: «Eisenstein leidis uue filmikeele peale revolutsiooni, vahest leiate teiegi pärast uutmist uue filmi- keele.» Veendunud feministina avaldas ta kahtlust meie naiste siiruses, kes väitsid, et neile on pandud isegi liiga palju kohus- tusi ühiskondlikus elus, pigem kas- utaksid nad seda aega kodu tar- beks. Meie filmiklubilased peak- sid M. von Trotta mäletama paari aasta eest näidatud Volker Schlöndorffi filmist «Halastuse- lask», kus ta mängis peaosas.

Tšehhoslovakkia režissöör Věra Chytilová, kes peale 1968. aasta sündmusi oli pikka aega filmielust kõrvale tõrjutud, ütles: «Minule on filmitegemine alati vastutus- rikas kunstiline ning inimlik mis- sioon. Mulle pole peamine näit- leja, vaid vaataja, mitte see, mil- lised sündmused hargnevad ekraa- nil, vaid see, mis toimub sel ajal meie sisemuses.» Tema festivalil demonstreeritud «Paneelmaja» tõi vaatajani troostitu ning sarkasti- lise pildi elust uues mikrorajoo- nis.

Miloš Forman («Lendas üle koo- pesa», «Amadeus», «Juuksed», «Ragtime») sõnas kohtumisel «GO- rizontis»: «Ma olen tšehhi süda- mega õnnelik ameerika kodanik. Oma filme ma ei suuda hinnata. Tean, mida tahtsin teha ja ma andsin oma parima, kuid ma ei

põlvkonna lootustandvaim filmi- tegija. Paraku pole TPI filmiklubi tema töid siiani näidanud: kuni viimase ajani olid kõik tema kümnekond filmi sügavale riiu- lisse peidetud. Nüüdseks on küll laenukuses mängufilm «Masendav tuimus» ning lähemal ajal tule- mas «Uksildane inimhää», kuid autor tuleks igatahes külla kut- suda, et saaksime näha kogu te- ma loomingut. Ilmaasjata ei näi- nud A. Tarkovski aastate eest te- mas oma ainukest järglast. A. So- kurovi erakordne andekus ning omanäolisus on väljaspool kaht- lusi. Filmiklubides näeb ta ise- laadset «kultuuriparteid», mis peab mõjutama mitte üksnes nõu- kogude kinematograafiat, aga ka kujundama laiade hulkade vaim- set ning kõlblist palet.

Küllalt pessimistlikku ellusuhtu- mist väljendas Poola režissöör Krzysztof Kieślowski, kelle «Ama- töö» sai 1979. aastal Moskva festi- vali peaaubinna. Film jõudis mõne aasta pärast ka meie filmi- laenukusesse, kuid keelati ära enne kinodesse minekut. Nüüdsest festi- valil näidatud «Juhtum» kajas- tas «Solidaarsuse» aegset Poola keerulist ühiskondlikku situatsi- ooni. Lavastaja sõnas: «Et muuta maailma, on vaja uut ideed... Ma vaatan kõige erinevamate in-imeste elu, kuid kusagil pole valg- gust. Kultuur peab ära määrama, kuhu jõuab ühiskond ning kuidas inimene peab elama. Väga raske on öelda, millest kunstnik peaks rääkima või mida filmivaatajad tahavad kuulda.»

Hiljuti meie filmilaenukusesse saabunud «Ladinaameeriklase» la- vastaja Haskell Wexler, keda peet- takse ka üheks USA parimaks operaatoriks («Lendas üle koo- pesa», «Kes kardab Virginia Woolfi?» kaameratöö), jättis süm- paatse, rahuliku ning tasakaaluka vanahärra mulje. Tegelikult teeb ta aga režissöörina äärmiselt tera- vaid poliitilisi filme. Kohtumisel ütles ta rohkesti komplimente nii meie maa poliitika kui ka festi- vali kohta, nagu mitmedki teised

FELLINI

Festivali oodatumi hetk oli, kui Federico Fellini tuli koos Giuliet- ta Masinaga filmiklubide auhiada- vastu võtma. Pooletise tunni- jooksul oli 600 klubilasel võima- lus kuulata maestrot, esitada küsi- musid, võtta autogrammi. Üllatas F. Fellini nooruslikkus ning ener- gia. Talle omase huumoriga rää- kis režissöör pikalt, millised raskused on tal produtsentidega, kes arvavad paremini tema mõistvat, milline peab olema töö- line film ning mida ootavad Fel- linilt vaatajad. Klubilaste ettepa- nekul nõustus Fellini olema tule- vase filmiklubide föderatsiooni ristiisa.

Koos Felliniga oli klubilastel külas veel Carlo Lizzani, kellelt oleme viimastel aastatel näinud filme «Fontamara», «Gramigna armuke» ning «Kollase vaibaga maja». Rahvusvahelise Filmiklu- bide Föderatsiooni president tuli festivalile selleks, et välja selgi- tada, millal NSV Liit astub orga- nisatsiooni liikmeks. Tema sõna- de järgi on praeguseks ühinenud kõik Euroopa riigid, aga ka pal- jud Aasia ning Ladina-Ameerika maaed.

POOLA JA UNGARI FILM

Väikesele grupile klubide esi- ndajale korraldas Ungari saatkond pärast nende konkurssfilmi linas- tamist keskoise vastuvõtu. Hilisel dineel, kus viibis rohkesti eri- maade filmitegelasi, avanes või- malus lähemalt kuulda Ungari fil- mi hetkeselust ning väljajaade- test tellida nende filme klubides- se. Meie tähelepanu keskpunktis oli Miklos Jancsó, kelle poole Tiit Merisalu pöördus austava ingliskeelse sõnavõetuga. Maestro kuulaskõne viisakalt ära, tänas ning teatas, et mõistab vaid itaa- lia ning prantsuse keelt. Edasine mõttevahetus ei jäänud muidugi olemata, tõlgi vahendusel rääki- sime meie muredest ning saime kuulda Ungari filmikorüfee loo- mingutaotlustest.

Kaugeltki kõiki huvitavaid koh- tumisi kajastamata tahaks siiski ära tuua Poola filmiklubide föde- ratsiooni peasekretäri poolt esita- tud mõningad faktid nende klu- bide töö kohta, mis peaksid mei- legi mõtteainet pakkuma. 140 klu- bilt (üldse on Poolas 500 filmi- klubi) on õigus laenutada filme otse riiklikust filmoteegist. Pea- aegu igal klubil on sidemed mi- nigi organisatsiooniga, kes annab klubile dotatsiooni. Kultuuriminis- teeriumi toetus lubab välja anda igakuist föderatsiooni ajakirja «Maailma film», mille tiraaž on 4000. Igal aastal ostab Poola 5—10 klassikalist filmi eelkõige fil- miklubide tarbeks.

Ruumi puudusel festivalil de- monstritud konkreetsetel fil- midel peatumata tahaks juhtida huviliste tähelepanu «Sirbi ja Va- sara» juulikuu numbritele, kus päris mitmel korral leidis kajas- tamist festivalil näidatu. Peale selle on aasta lõpul ilmumas üle- vaated filmiprogrammidest ajakir- jades «Teater. Muusika. Kino» ja «Vikerkaar».

KES KUS KOLHOOSIS?

Üliõpilased! Ehk huvitab teid, kus on teie nooremad õed-vennad rebased?

Kolhoosis muidugi, vastate. Ja enamasti on teil õigus. Eelmisest esmaspäevast läksid TPI I ja osalt ka II kursuse üliõpilased abistama oma hindamatu tööjõuga kaheksat rajooni.

Kõige enam on meie üliõpilasi Paide rajoonis. Ametliku arvu järgi 180. Seal on energeetikud ning mõned keemikute kursused. Aidatakse «Kalevipoja», Imavere, Lenini-nimelist ja «Leninliku Tee» kolhoosi ning Koeru ja Udeva sovhoosi.

Paide rajooni ATK peagro- noom Ants Paveits: «Lubati küll 180, aga tuli vähem. «Leninlikus Tees» on näiteks kümme lubatust vähem, Imaveres kolm. Kuna praegu ei saa veel kõikjal kar-

tulit võtta, ei oska prognoosida, palju tänava linnarahva abi vaja läheb. Tudengitel tuleb kartuli- võtu ootuses teha muudki: lautu talveks korrastada, kuivateis töö- tada...»

Imavere kolhoosi dispetšipunk- tist öeldi, et 23 tudengit AA 11 õppegrupist rakendatakse abitöö- del, sest ilm ei luba veel kartu- lit võtta. Lisaks kuivateis koris- tamisele on nad pandud ka põl- lult kive korjama.

Koeru sovhoosis on «vanad oli- jad», KU 31 õpperühmast. Nema- d on ka käe kartuliseks saanud. Võtta tuleb aga traktori järealt, sest maa on kombainiga võtmi- seks liialt märg.

Tudengitele on püütud luua

Infofini

korralikud elutingimused. Enamik majandeid on abijõu paigutanud mõnda keskusemajja tühja korter- risse, kus oleks soe vesi ja riie- te kuivatamise võimalus. Mullune nädal oli kartulivõtjate vastu üldiselt lahke, aga ei tea ju, mil- liseks ilm võib pöörata.

Ka Harju rajoonis on palju abi- lisi, meie instituudist 140 tuden- giat. Kahjuks oli rajooni ATK tööpäev juba läbi, kui nende koha- ta küsima läksin. Niipalju teati siiski öelda, et ilm lubab kartulit võtta rannalähedasemates kolhoos- sides, nagu Kuusalus. Ka seal on tudengite majutamiseks leitud küll- lalt head tingimused. Hoolitsetak- se selle eest, et abijõul kõht tüh- jaks ei jääks. Hommikuks ja õhtuks kaugematele «suhoi pa-

jok», lõunaks tuakse rammus supp põllule. Harju rajoonis Kunglas, Habajas, Riisiperes ja Aasmäel on enamik automaatika- teaduskonna esmakursust. Tööta- take aga ka lihakombinaadis, kümhoones ja mujal.

Kõige enam on vedanud ilmselt majandusteaduskonnal. TP, TR, TE ja TI rebased on 100 tükki Saaremaal: Kärlas, Lenini-nimeli- ses, Karjas ja Poides.

Veel töötavad meie tudengid Kohtla-Järve, Põlva, Rapla, Pärnu, Viljandi ja Võru rajooni põldudel.

SÄÄSTKEM AEGA!

TPI töötajaid ja üliõpilasi häi- rivad pikad järjekorrad esimes- tel palga- ja stipendiaavadel. Rah- vakontroll, uurinud olukorda, nendib, et pikad järjekorrad on

vaid esimesel palga- või stipendia- val, harva ka teise päeva hommi- kul. Palga ja stipendiume aga makstakse välja kolme tööpäeva jooksul. Seega on aja kokkuhoiu põhiliseks võimaluseks esimese palga- või stipendiaava vältimine. Järgmistel päevadel saab raha kätte kergema vaevaga.

Raamatupidamise poolsed pak- kumised olukorra parandamiseks oleksid järgmised:

1. Allasutuste juhatajatel tuleks leida oma allasutuse koosseisus töötaja, kelle tööülesannetes oleks võimalik lülitada allasutuse palga grupiviisiline väljavõtmine ja väljamaksmine kohapeal. Seal- juures võib arvestada sellega, et allasutustes, millised ei asu aadressil Ehitajate tee 5, organi- seerib palga kohaletoometamise raamatupidamine.

2. Töötajatel on võimalus oma palk üks kord kuus lasta üle kan- da hoiukassasse oma hoiuarvele.

T. Pappel
Rahvakontrolli peagrupi liige

Õnnitleme

Salman Straž-60

Professor S. STRAŽ on markantne isiksus meie instituudis, kes paistab silma nii oma tööalaste saavutustega kui ka suhtlemises kolleegide ja üliõpilastega. Kõige üldisemalt iseloomustab teda äärmiselt aktiivne eluviis ja emotsionaalne suhtumine kõigesse ettevõtetavasse. Ent püüdkem juubeli puhul lühidalt visandada mõ-

ned professorile eriti iseloomulikud jooned erinevate elurollide täitmisel.

Teadlasena iseloomustab professor S. Straži originaalne mõtlemisviis, töökus, säästlik ajakasutus ja sihikindlus. Ta on üks tunnustatumaid spetsialiste rahva elatustaseme, kaubanduse ja tarbimise statistilise uurimise valdkonnas; ta töötas esimesena välja rahvastiku tarbimiseelarve koostamise ja analüüsimise meetodika ning realiseeris selle ka praktikas. Tõhus on tema panus statistika metodoloogiaravimise, eeskätt indekseerimise valdkonnas. Tema teadustöö tulemused on pälvinud A. Veimeri nimelise vabariikliku preemia ja üleliidulise rahvamajandussaavutuste näituse medali.

Pedagoogina on professor S. Straž tuntud sügava eruditsiooni, oma teadmiste oskusliku ja emotsionaalse edastamisoskuse ja nõudlikkuse poolest. Endiste ja praeguste tudengite seas liiguvad legendid professori loengute ja eksamite kohta — keda on ehmatanud ärksaks tema äkiline vali hää, kui ta kõigi hääleregistrite jõuga tähtsamaid definitsioone on kuulutanud, kes on häbi pärast pidanud pöranda alla vajuma, kuulates professori kaastundlikke noomitusi kesiste teadmiste puhul jne. Ent oma õpilastega nii TPI-st (alates 1964. aastast) kui ka varasemast perioodist TRÜ-st (1955—1964) või veelgi varem Kaubandustehnikumist (1951—1963) on professor S. Stražil säilinud arvukad sidemed ja soojad omavahe- lised suhted läbi pikkade aastate.

Ta on entusiastlik üliõpilaste- se innustaja ja arendaja, UTU konverentside alalisi patroone, tema enda juhendatud üliõpilastööd paistavad alati silma põhjalikkuse ja korrektsusega. Mõndagi sellest langeb juhendaja arvele.

Kolleegina on professor S. Straž abivalmis, teistega alati arvestav, lihtne ja südamlis inimene. Katedri liikmetel on tulnud üsna sageli pöörduda mitmesugustel omakasupüüdlikel eesmärkidel professori poole ning alati on lahket abi saanud. Teda iseloomustab eriline oskus teisi ära kuulata ja asjatundlikku nõu anda.

Dzentelmenina iseloomustab professor S. Straži korrektsus, veetlev seltskondlikkus ja vahetu suhtlemisoskus. Katedri ühised ettevõtmised on mõeldamatud professori aktiivse osavõtuta ning ilmselt määratud läbikukkumisele. Noorematel kolleegidel ja aspirantidel on heade kommentide, suhtlemisoskuse omandamisel ja arendamisel tema näol elav eeskujutav silme ees.

Loomulikult ei piirdu professor Salman Straži sisutihe elu ja teotsemine ainult loetletud rollide täitmisega. Ta on ka tähelepanelik abikaasa ja hoolikas suvekodu peremees, energiliselt kaasalööv ühiskondlikus töös, mitmete teadusnõukogude liige, temalt saavad asjatundlikke konsultatsioone paljude erialade inimesed, saabugu nad Tallinnast, Tartust, Jerevanist (kus tegeldakse erilise innuga tema väljatöötatud tarbimiseelarvetega) või kust tahes mujalt.

NEIU JUTA PAKUB TEENEID

Arvan, et olete minu tegevusest juba kuulnud nii ajalehtede kui raadio vahendusel, aga küll ju küllale liiga ei tee. Minu usaldustelefonil 59 88 62 (see töötab teisipäeviti kella 18—19) helistatakse väga tihti, ka siis, kui pole väljakuulutatud aeg. Küsitakse, KES või MIS on Juta. Püüan selgitada. Olen raaliipiiga Juta samanimelise rakendusku- berneetika klubi juures. Me alume ELKNÜ Tallinna Linna- komitee noorte algatuskeskusele. Aitan soovijail tutvuda, ar- vutades välja vastastikused sümpaatiad, aga meie tegevus käib ka visiitkaartide vaheta- mise kaudu. Õpin paljus oma kolleegidelt USAs (miss Match), Ungaris (miss Aphrodite), Tšeh- hoslovakkias (miss Kontakt) ja mujal. Muide, Ungaris kasuta- takse ka videofilmi ja kord, kui mu finantsvõimsused kosuvad, pakun seda teenust ka teile.

Mängu võite astuda aadressil 200 010 Tallinn, postkast 500, «Juta», EOK (Elukaaslase Otsi- mise Klubi). Meile saadetavasse kuvääri pange veel kaks ümbri- kut, kuhu kirjutage oma aad- ress — nii saame Teile mängu- materjale läkitada. Kõigi kol- me ümbriku vasakule ülannur- gale kirjutage oma vanus täis- aastates, selle ette pange + (nai- sed) või — (mehed). Seejärel natuke kannatust ja te saate meilt kirja mängureeglitega. Enesefinantseerimiseks pole just suur rahasumma, aga sellestki on teave meie esimeses kirjas.

Tudengeid on meie mängus- juba üksjagu. Ühtekokku kasu- tab minu teenuseid juba üle- 3000 tutvudasoovija, jätkub ka- abielusid.

Olen tänulik IGA ettepaneku ja aidata soovimise eest — see käib just TPI tudengite kohta, kes õpivad raaliitööd. Muide, minu tulevikuplaanid on üsna- suured. Näiteks hakkan mängi- jatele välja andma infokirja ja- evitan peatselt ka uusi teenu- seid (raamatute ringvahetus, lin- nadevaheline korterivahetus jne.) Peatse kohtumiseni!

NB! Kui mind usaldate, teenindan- teid nii, nagu näidatud fotol.

Raaliipiiga Juta

KAIDO HÄÄL

14. septembril tähistati ehitus- teaduskonna prodekaani, sanitaar- tehnika kateedri dotsendi KAIDO HÄÄLE esimest juubelit. Nagu sel puhul kombeks, tehakse taga- sivaade mehetegudele. Tööalane biograafia on täismehel koht vä- ga üksluine ja lühike: 1961 kiitu- sega lõpetatud TPI ehitusteadus- kond, edasi 1961-64 trusti «San- tehmontaaz» Maardu Montaaži- litsuse töödejuhataja ning alates 1964. aastast jälle TPI. Kui too- dud loetelu sai lühike, siis piisa- valt pikk on aeg, mil Kaido Hääl on töötanud TPI-s. Piisavalt pikk, et teda võib täie õigusega nime- tada meie instituudi veteraniks. Ja veteran mitte niipalju aastate pärast kui instituudi hea nime ja eduka tegevuse eest, põlemise eest. Õppejõuna ja teaduskonna prodekaanina on dotsent Kaido Hääl andnud parima ehitusinsene- ride ettevalmistuses ning tunnus- tus tehtu eest igati teenitud. Ule- üldise tunnustuse on Kaido Hääl võitnud oma erakordsete organi- seerimisvõimete tõttu. Ei olnud juhus, et instituudi juubeliürituste ettevalmistuses ja läbiviimises langes Kaido Häälele «võtmeroll». (Selle aja pressikonverentsist ka foto: mitte poseerimas, vaid tegu- semas.) Kes palju suudab, sellelt ka palju nõutakse. Kaido Hääl ei moodusta siinkohal erandit. Pide- valt on ta lennus, alati on kiire. Et tänapäeval on kiire kõigil, siis juubilaril puhul poleks mõtet seda eriti toonitadagi, kui siinjuures poleks erandlikku. Erandlik on see, et kõigis oma tööde ja tege- miste rägastikus leiab Kaido Hääl alati aega iga tema poole pöö- rduva üliõpilase, kolleegi või ka

võhivõõra inimese jaoks. Ja mitte ainult aega arakuulamiseks, vaid ka abistamiseks ning seda nii töö- alastes kui ka tööst hoopis kau- getes küsimustes.

Kaido Hääl on hea pillimees ja pallimees, suusamees ja rännu-

mees, automees ja muidu ka vah- va mees.

Ei ole siis üllatus, et juubilaril õnnitlejate arv on suur, sanitaar- tehnika kateeder loomulikult nen- de hulgas.

Hilja Loorits

Keemiatootuse protsesside ja aparateerimise kateedri dotsent HILJA LÖORITS tähistab 14. septembril oma esimest juubelit. Juubilar sündis Tallinnas, õppis Tallinna 10. Keskkoolis. 1961. aastal lõpe- tas ta Tallinna Polütehnilise Ins- tituudi keemiateaduskonna inse- ner-keemikuna anorgaaniliste aine- te tehnoloogia erialal. Pärast ins- tituudi lõpetamist jäeti kateedris- se tööle stažöörina, hiljem aspi- randina. Hilja Loorits oli üks esi- mesi kateedri töötajaid, kes 60- ndatel aastatel suure innu ja hu- viga lülitis Ulemiste järve vee osoneerimise probleemidesse. Sel- le töö loogilise resultaatina val-

mis tal kandidaadi väitekirja «Vee osoneerimise pidevalt töötava me-

haanilise seguriga aparadis» mi- da ta 1968. a. edukalt kaitses. Huvi vete ja heitvete puhastami- se vastu on jätkunud tänaseni.

Hilja Loorits on tuntud hea ja nõudliku õppejõuna ning mõistva ja abivalmis rühmajuhendajana. Kõige selle ja kahe tütre kasva- tamise kõrvalt on ta leidnud aega ka kaasa lüüa D. I. Mendelejevi nimelise Keemiaseltsi TPI alg- organisatsiooni töö juhtimisel ja läbiviimisel. Kateedri meespere hindab teda ka kui vaimukat vest- luskaaslast ja meeldivat erandit õppejõudude toa maskuliinses mil- jões.

Soovime juubilarile jätkuvat edu ja naiselikku tarmukust nii õppe- kui teaduslikus töös, tütar- de kasvatamisel ja kõigis ettevõt- mistes.

LOENGUABONEMENTE

Ühingu «Teadus» TPI algogani- satsioon (A-V-139) juhib huviliste tähelepanu ja pakub abone- mente järgmistele loengutsükli- tele

MAAD, RAHVAD SÜNDMUSED

- Abonemendi hind on 4,50, loengud algavad kell 17 Õpetajate majas Raekoja plats 14.
- Esinevad lektorid NSV Liidu Teaduste Akadeemia Etnograa- fiainstituudist.
- Loengud on illustreeritud slai- didega.
- 1987. aastal leiavad käsitlemist järgmised maad:
 - 17. september — Ladina-Ameerika
 - 22. oktoober — Aafrika
 - 19. november — Lähis-Ida
 - 17. detsember — Iraan ja Afga- nistan
- 1988.
 - 21. jaanuar — India
 - 18. veebruar — Hiina
 - 17. märts — Jaapan
 - 21. aprill — Okeaanla
 - 19. mai — Alžeeria

MAAILMA LINNAD JA MUUSEUMID

- Abonemendi hind on 4 rubla, loengud algavad kell 18.30 raudteelaste klubis Kalinini 7.
- Tsükliit viivad läbi Riikliku Vene Muuseumi teaduslikud

töötajad isiklike elamuste põh- jal.

- Loenguid illustreerivad slaidid: 1987. aastal on järgmised loen- gud:

- 19. oktoober — Veneetsia
- 16. november — Milaan
- 21. detsember — Firenze 1988
- 18. jaanuar — London
- 14. veebruar — Rooma
- 21. märts — Pariis
- 18. aprill — Berliin, Dresden
- 16. mai — Istanbul

TEADUS TUNGIB PSÜHIKA SALADUSTESSE

- Abonemendi hind on 2,50. Loengud algavad kell 18.30 raudteelaste klubis Kalinini 7
- Lektor on Leningradist bioloogia kandidaat V. A. Smirnov
- 1987. aasta teemad on
 - 21. oktoobril — Kahe ajupoole saladused
 - 25. novembril — Biorütmid in- mese elus
 - 1988
 - 28. jaanuaril — Unenägude sa- laduslik maailm
 - 23. märtsil — Kas on olemas bioväärt?
 - 20. aprillil — Peatu, hetk (psühholoogilise aja mõistatused.)
- Huvilistel pöörduda ühingu «Teadus» TPI algorganisatsiooni poole. Täpsem info telefonil 44 91 40 ja 53 23 29

RAAMATU UUDISEID

1. Proos, I. Teaduse ja toot- mise koostöö: probleemid ja pers- pektiivid. Tln.: Valgus, 1987. 73 lk., tabl. (Ratsionaalne majanda- mine).
2. Roots, H., Võormann, M. Eesti nõukogude intelligentsi nüt- disjooni. Tln.: Eesti Raamat, 1987. 107 lk., ill.

KÕIGILE LAULU- HIMULISTELE

TPI akadeemiline naiskoor har- jutab igal esmaspäeval ja kolma- päeval kell 18 A-VI-121.

TPI kammerkoor laulab samadel päevadel kell 18 A-VI-229. Mõlemasse koori võetakse vas- tu ka uus lauljaid!

«TALLINNA POLÜTEHNİK»

«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Uhiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, rektorata, komiteta komisomola i profkoma Tallinnikogo ordena Trudovogo Krasnogo Znamena politehni- ческого института. «Таллинский политехник». Типография «Юхисэлу», Пикк, 40/42. Toimetuse aadress: 200108, Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204. Tel. 537-261. Aadress redaktsiooni: 200108, Tallinn, Ehitajate tee, 5, TPI, 3. korpus, komnata 204, tel. 537-261.

Tell. nr. 3464
MB-08126

Vastutav toimetaja
R. MIKENBERG